

[Korsgaard.]

København, men efter min Mening er det ikke kort nok, og naar man i Isvintre skal have virkelig Fornøjelse af Luftfartøjer, gælder det jo om i en Fart at kunne faa ekspederet endda særdeles meget. Det, der har Interesse, er jo lige akkurat at kunne springe over Store Bælt.

Jeg har i Aviserne set, at man fra Postvæsenet har søgt efter Pladser ved Slagelse, og det er min Opfattelse af den paagældende Artikel, at man ogsaa har fundet en Plads. Jeg maa erkende, at naar man kommer Store Bælt saa nær som Slagelse, er det ikke helt galt, og det er ogsaa mere afgørende end det, der skal foregaa paa Fynssiden, naar man har Marslev-Pladsen, men jeg vilde dog tro, at det kunde være i høj Grad ønskeligt at faa en Plads nærmere Store Bælt end Marslev. Jeg har ogsaa fra Aviser Indtryk af, at man har gjort sig Bestræbelser for at finde en nærmere Plads, men at det ikke er lykkedes. Jeg haaber imidlertid, at disse Forsøg ikke er indstillet, men at de vil føre til et efter min Mening godt Resultat.

Under Nr. 6 findes der en Opgørelse over Taksterne for Luftpost. Det er en Redegørelse, som jeg finder særdeles interessant.

Jeg vender mig saa til Samraadet om Radiovæsenet under Nr. 9 og ønsker at oplyse, at jeg ikke synes, at den højtærede Minister med Hensyn til Udlaan af Radiofonien Penge i tilstrækkelig Grad varetager Radiofonien Interesser. Jeg har tværtimod Indtryk af, at han i højere Grad varetager Finansministerens Interesser i den Forstand, at han laaner Pengene til Finansministeren til en ualmindelig lav Rente. Jeg ved godt, at der er givet en Forklaring om, at naar det drejer sig om Penge, man meget hurtigt vil have, kan man i Bankerne ikke faa mere. Men her drejer det sig om et helt anderledes fastliggende Beløb; her vil der ikke være det fjerneste i Vejen for, hvis Ministeren ønskede det, at indsætte disse Penge paa 3 Maaneders Opsigelse, og saa vil Ministeren jo kunne faa en meget større Rente ud af Pengene, end han faar nu. Jeg synes altsaa, at det, der her sker, er lidt ubilligt over for Statsradiofonien, i hvert Fald mener jeg, det bør ligge klart, at saaledes er Forholdet. Naturligvis har Radiofonien Raad til det, og hvis den gav Pengene til noget mere nyttigt, f. Eks. til større Tilskud til Det kongelige Teater, kunde vi altid snakke om det. Men jeg vil altsaa gerne protestere en lille Smule imod, at man paa denne,

om jeg saa maa sige, lidt lumske Maade tager disse 30 000—40 000—50 000 Kr.

Jeg vender mig derefter til Samraadene under Nr. 85. Der er jo nogle Stykker, men der er en vis Forbindelse imellem dem, idet de alle i større eller mindre Grad vedrører Overfartsforholdene ved Store Bælt.

Det første drejer sig om Tilkørselsforholdene til Nyborg Fægehavn. Jeg mener, de er meget slette. Jeg ved, at det paa et vist Tidspunkt var under Overvejelse at bygge en Højbro, men den højtærede Minister har i Finansudvalget oplyst, at det af tekniske Grunde er opgivet. Jeg maa imidlertid konstatere, at Tilkørselsforholdene er slette. Jeg erindrer, at Generaldirektør Knutzen — den samme Generaldirektør som nu — engang, da Finansudvalget var i Nyborg for at se paa Forholdene, kom med en Udtalelse om, at dette Spørgsmaal var ikke et Spørgsmaal, der havde Interesse for Statsbanerne. Han sagde det vel sagtens ud fra den Betragtning, at saa skulde Statsbanerne ikke medvirke til at fremskaffe de Penge, der skulde til for at forbedre Forholdene. Jeg maa sige, at det bragte mig en stærk Overbevisning om, at den Teori, at Statsbanerne skal betjene deres Kunder godt, endnu ikke er gaaet helt ind i Generaldirektør Knutzens Hjerne, skønt mange mener, at Statsbanerne har faaet Øjnene op derfor. For det kan dog ikke være uden Interesse for en Forretning, at de Kunder, der kommer i Forretningen, kan slippe ud af den igen uden alt for meget Besvær. Og det er meget besværligt. Jeg beklager, at Arbejdet med at forbedre Forholdene er gaaet i Staa. Jeg ved ikke, om Ministeren i Øjeblikket kan tænke sig noget andet. Det vil Ministeren maaske udtale sig om.

Jeg kommer dernæst til et andet Punkt, nemlig Undersøgelsen af Bundforholdene i Store Bælt. Det angaar ikke det kommende Finansaar, og for saa vidt har det ikke nogen øjeblikkelig finansiel Interesse. Men det staar paa den Femaarsplan, som Statsbanerne har udarbejdet med Hensyn til, hvad man kan vente sig af større Arbejder i de kommende 5 Aar. Af denne Plan fremgaar det, at det tilsigtes at ofre 700 000—800 000 Kr. eller maaske kun 600 000—700 000 Kr. paa at undersøge Bundforholdene i Store Bælt.

Om man til sin Tid skal foretage denne Undersøgelse eller ikke, skal jeg paa det nuværende Tidspunkt lade være usagt, men jeg mener, at Sagen bør undersøges problemæssigt og behandles helt anderledes, end den hidtil er blevet det, før man